

DOCUMENT DE LUCRU AL PERSONALULUI COMISIEI
privind instituirea măsurilor de conservare în cadrul politicii comune în
domeniul pescuitului pentru Siturile Natura 2000 și pentru Directiva-cadru
privind strategia marină

1. INTRODUCERE

Acest document de lucru al personalului a fost elaborat de serviciile Comisiei după consultarea cu experții din statele membre și cu părțile interesate relevante. Scopul acestui document este de a descrie bunele practici privind elementele care trebuie luate în considerare de către Statele membre atunci când pregătesc recomandări comune pentru adoptarea măsurilor de conservare în cadrul politicii comune în domeniul pescuitului (PCP)¹ pentru a-și respecta obligațiile referitoare la articolul 6 din Directiva Habitate², Articolul 4 din Directiva Păsări³ și Articolul 13 alineatul (4) din Directiva-cadru privind strategia maritimă (DCSM/MSFD)⁴. Acest document își propune să reamintească norme și proceduri referitoare la depunerea unei recomandări comune de către Statele membre, pentru ca Comisia să adopte măsuri de conservare prin intermediul un act delegat în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) și articolul 11 alineatul (3) din PCP.

Acest document înlocuiește nota de orientare privind „*Măsurile de pescuit pentru Site-urile marine Natura 2000*” care a fost emis în 2009 pe baza PCP precedente. Se ține cont noul model de regionalizare, conform căruia statele

¹ Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind Politica Comună de Pescuit (JO L 354, 28.12.2013, p. 34).

² Directiva 92/43 / CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a florei și faunei sălbatice (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

³ Directiva 2009/147 / CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

⁴ Directiva 2008/56 / CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a cadrului pentru acțiunea comunitară în domeniul politicii marine de mediu (JO L 164, 25.6.2008, p. 19).

membre pot depune în comun recomandări prevăzute la articolul 11 din PCP pentru adoptarea măsurilor de conservare prin acte delegate ale Comisiei. Bunele practici descrise în acest document au caracter informativ și nu aduc atingere interpretării Curții de Justiție și a Tribunalului sau a deciziilor Comisiei.

Toate dispozițiile legale relevante sunt reproduse integral în anexă.

2. Cadru

În conformitate cu articolul 6 din Directiva Habitate și cu articolul 4 din Directiva Păsări, statele membre trebuie să stabilească măsuri de conservare pentru site-urile Natura 2000 desemnate în conformitate cu directivele respective (respectiv Arii Speciale de Conservare⁵ și zone de protecție specială) pentru a preveni deteriorarea și perturbarea habitatelor și speciilor pentru care sunt desemnate siturile și care să îndeplinească cerințele ecologice. În conformitate cu articolul 13 alineatul (4) din MSFD, programele de măsuri în temeiul directivei, vor include măsuri de protecție spațială care contribuie la coerența și reprezentativitatea rețelelor de arii marine protejate, care acoperă în mod adecvat diversitatea ecosistemele constitutive, cum ar fi zonele marine protejate.

În domeniul politicii comune în domeniul pescuitului, statele membre pot adopta măsuri de conservare necesare pentru respectarea obligațiilor în temeiul legislației de mediu a Uniunii în conformitate cu articolul 11 din PCP. Aceste măsuri, care urmează să fie adoptate pentru conservarea resurselor biologice marine, se încadrează în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (d) din TFEU sub competența exclusivă a UE și pot fi adoptat pe baza împuternicirii stabilite la articolul 11.

Articolul 11 din PCP introduce două scenarii:

Scenariul 1 (articolul 11 alineatul (1)): măsurile⁶ care trebuie adoptate pot afecta exclusiv navele de pescuit care arborează pavilionul statului membru în cauză. În acest caz, statul membru în cauză este împuternicit să adopte măsurile respective în condițiile specificate prevăzute la articolul 11 alineatul (1) din PCP.

Scenariul 2 (articolul 11 alineatul (2) -11 alineatul (3)): măsurile care sunt adoptate ar afecta pescuitul în care mai multe state membre au un interes

⁵ art. 6 (2-4) din Directiva Habitate se aplică și siturilor de importanță comunitară.

⁶ În acest scenariu, în conformitate cu articolul 11 alineatul (1), măsurile se pot aplica fie în zona celor 12 mile nautice sau în zona economică exclusivă a statului membru în cauză sau în ambele.

direct de gestionare⁷. În acest caz, Statele Membre în cauză cooperează la nivel regional pentru a elabora o recomandare comună și o prezintă Comisiei. După ce a evaluat dacă recomandarea comună este în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 11, Comisia este împuternicită să adopte aceste măsuri prin intermediul unui act delegat. În acest scop, articolul 18 alineatele (1) - (4) și (6) din CFP se aplică.

În absența unei recomandări comune în termenul prevăzut la articolul 11 alineatul (3), primul paragraf sau în cazul în care recomandarea comună nu corespunde cu cerințele articolului 11 alineatul (1) din PCP, măsurile de conservare pot fi adoptate prin procedura legislativă ordinară în conformitate cu articolul 11 alineatul (3), al 2-lea paragraf din PCP.

În caz de urgență și în absența recomandărilor comune, Comisia adoptă măsurile în conformitate cu articolul 11 alineatul (4) din PCP.

Fără a aduce atingere celor de mai sus, în cazul în care măsurile de conservare se aplică exclusiv în cadrul celor 12 mile marine, statele membre le pot adopta și în conformitate cu Articolul 20 din PCP în condițiile prevăzute de acesta.

3. Recomandările comune

3.1. Pregătirea unei recomandări comune

Pentru a pregăti o recomandare comună, trebuie să se parcurgă următoarele etape.

- **Identificarea altor state membre în cauză**

Este responsabilitatea statului membru inițiator să stabilească dacă măsurile pot afecta navele de pescuit care arborează pavilionul altor state membre sau care alt Stat membru are un interes direct de gestionare a pescuitului care ar fi afectat de măsurile intenționate a fi adoptate. În conformitate cu articolul 4 alineatul (1) (22) din PCP, acest interes direct de gestionare constă fie în posibilități de pescuit, fie în cadrul unei activități de pescuit în zona de exclusivitate economică a statului membru inițiator. O abordare largă și transparentă în consultarea altor state membre poate ajuta la identificarea directă a statelor membre cu interes de gestionare în pescuitul care urmează să fie afectat. Este foarte recomandat ca autoritățile naționale relevante să se

⁷În acest scenariu, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2), măsurile se pot aplica în cadrul zonei economice exclusive sau în zona de 12 mile marine și în zona economică exclusivă.

angajează în cooperarea timpurie la nivel de stat membru între autoritățile pentru conservarea naturii și pescuitului, precum și alte departamente relevante (de ex. controlul pescuitului, marin etc.).

- Pregătirea recomandării comune și consultarea părților interesate

Articolul 11 alineatul (3) din PCP se referă la un termen de șase luni de depunere de către statele membre a unei recomandări comune odată ce statele membre în cauză consideră că Statul membru inițiator a furnizat suficiente informații cu privire la măsurile de conservare necesare.

Aceasta înseamnă că, după ce statul membru inițiator a furnizat celorlalte state membre suficiente informații despre măsurile necesare, statele membre au la dispoziție șase luni pentru a depune recomandarea comună. Comisia are apoi trei luni pentru a verifica dacă măsurile sunt în conformitate cu legislația existentă (adică, după caz, Regulamentul PCP, MSFD și Directivele Păsări și Habitate), pentru a efectua o evaluare pe baza recomandărilor științifice și pentru a adopta măsurile printr-un act delegat.

Având în vedere că procesul de colectare a informațiilor și evaluarea științifică necesară precum și pregătirile recomandărilor comune pot fi de lungă durată, acest proces trebuie planificat atent. Astfel, este considerată cea mai bună practică implicarea timpurie a părților interesate și transparența procedurilor, inclusiv a calendarului. Este considerată cea mai bună practică realizarea consultărilor informale cu alte state membre și părțile interesate înainte de declanșarea perioadei oficiale de 6 luni.

În timpul pregătirii recomandărilor comune, în conformitate cu articolul 18 alineatul (2) din Directiva PCP, statele membre trebuie să consulte consiliile consultative înființate în cadrul PCP.

Pentru ca această consultare să fie semnificativă și, în conformitate cu alte domenii stabilite ca bune practici⁸, în consultarea partenerilor (statele membre și a părților interesate), următoarele cele mai bune practici au fost identificate:

- (a) publicarea în timp util și accesul facil la informații relevante, inclusiv cronologia indicativă;
- (b) suficient timp pentru ca partenerii să analizeze și să comenteze documentele cheie pregătitoare;

⁸De exemplu, a se vedea elementele relevante din „Regulamentul delegat (UE) nr. 240/2014 al Comisiei din 7 ianuarie 2014 privind codul de conduită european privind parteneriatul în cadrul structurii europene și Fonduri de investiții

(c) canale disponibile prin care partenerii pot pune întrebări, pot furniza contribuții și sunt informați despre modul în care au fost propunerile sunt luate în considerare;

(d) diseminarea rezultatului consultării.

Întrucât Comisia este împuternicită să adopte măsurile conținute în recomandările comune, este esențial ca măsurile să fie clare, complete și funcționale în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din PCP.

Obligațiile din legislația Uniunii Europene de mediu și obiectivele de conservare⁹ din site-urile în cauză reprezintă punctul de plecare al procesului.

3.2. Informații care însoțesc recomandarea comună

Statele membre trebuie să se asigure că recomandările lor comune sunt însoțite de informațiile biologice, de mediu, sociale, economice, tehnice necesare și de orice alt tip de informații considerate relevante pentru a permite Comisiei să întreprindă evaluările sale în conformitate cu prevederile articolului 11 din PCP, inclusiv sfaturile științifice relevante.

Măsurile propuse ar trebui să fie necesare în vederea respectării legislației de mediu menționate la punctul 1 al acestui document. Aceste măsuri ar trebui să fie proporționale cu obiectivele urmărite și să ia în considerare dezvoltarea durabilă și impactul social și economic al măsurii preconizate.

Măsurile propuse trebuie descrise în mod clar, demonstrând modul în care acestea sunt consecvente cu obiectivele de conservare pentru situl în cauză și cu principiul precauției în managementului pescuitului "*conform căruia absența unei informații științifice adecvate nu ar trebui să justifice amânarea sau nerespectarea măsurilor de gestionare a speciilor țintă de conservare, speciile asociate sau dependente și speciile non-țintă și mediul lor*" (articolul 4 alineatul (8) din PCP).

În caseta de mai jos sunt prezentate bune practici și exemple de informații care trebuie incluse în depunerea recomandărilor comune. Această listă nu este exhaustivă.

ELEMENTE DE BUNĂ PRACTICĂ PRIVIND INFORMAȚIILE CARE TREBUIE FURNIZATE DE STATELE MEMBRE LA DEPUNEREA RECOMANDĂRILOR COMUNE

⁹ În conformitate cu MSFD, aceasta ar fi evaluarea stării de mediu (articolul 8 alineatul (1) litera (a)) și stabilirea obiectivelor de mediu (art. 10) pentru atingerea unei stări ecologice bune.

1. Starea de conservare a habitatelor și/sau a speciilor protejate și obiectivele de conservare a sitului Natura 2000¹⁰ trebuie să fie clar prezentate.
2. Opinia științifică care însoțește recomandările comune ar trebui să fie de încredere și dacă este cazul, să includă o cartare detaliată a habitatelor protejate.
3. Activitățile de pescuit trebuie descrise în mod adecvat. Exemple de informații care pot fi incluse: statisticile flotei operaționale, cum ar fi activitatea flotei din zonă și din regiune, distribuția flotelor (pe națiuni, unelte și specii); identificarea statelor membre cu un interes activ în prezent pentru pescuit în sit; informații specifice sitului despre activități / tehnici de pescuit, specii țintă și capturi secundare, efort și utilizare spațială; modele sezoniere ale activității de pescuit din perioadele de timp recente, de exemplu 3-5 ani; și modele probabile ale activității de pescuit în viitor.
4. Efectele activităților de pescuit asupra habitatelor și / sau speciilor protejate trebuie să fie descrise și evaluate în mod adecvat. Exemple de informații care pot fi incluse sunt: identificarea activităților de pescuit periculoase; impacturi cunoscute și probabile ale diferitelor tipuri de unelte de pescuit pentru habitatele și / sau speciile protejate; interacțiunea dintre activitățile de pescuit și habitate și / sau specii protejate; impactul localizat sau specific site-ului al diferitelor tipuri de unelte de pescuit asupra habitatelor și / sau speciilor protejate.
Informații despre impacturile cunoscute și probabile ale altor activități umane, în afara sectorului de pescuit, suprafața și efectele cumulate asupra habitatelor și speciilor protejate în zonă trebuie să fie evidențiate.
5. Beneficiile preconizate de conservare ale măsurilor propuse în ariile protejate (în conformitate cu starea de conservare favorabilă a habitatelor și / sau speciilor sau starea ecologică bună în cadrul MSFD) trebuie descrise.
6. Impacturile preconizate ale măsurilor propuse asupra activităților de pescuit, inclusiv socio- economice trebuie descrise. Pentru noile măsuri care intră sub incidența programului de măsuri al MSFD, analizele cost-beneficiu sau evaluarea impactului efectuate în conformitate cu articolul 13 alineatul (3) din MSFD trebuie incluse.
7. Monitorizarea adecvată a punerii în aplicare a măsurilor, în legătură cu activitățile de pescuit afectate și obiectivele de mediu care trebuie

¹⁰ În conformitate cu MSFD, aceasta ar fi evaluarea stării de mediu (articolul 8 alineatul (1) litera (a)) și stabilirea obiectivelor de mediu (art. 10) pentru atingerea unei stări ecologice bune.

atinse, precum și revizuirea periodică a acestora trebuie să fie prevăzute, de exemplu, măsuri pentru monitorizarea și evaluarea men'inerii și / sau îmbunătățirii habitatelor și / sau speciilor din cadrul sitului, inclusiv un interval de timp pentru revizuirea măsurilor.

8. Posibila relocare a efortului de pescuit și impactul acestuia asupra zonelor noi trebuie evaluată și raportată în consecință.
9. Măsurile propuse de control și aplicare trebuie să fie stabilite în mod clar. Exemple de informații care pot fi incluse sunt: măsurile de control avute în vedere de statul membru sau organizații regionale, posibile zone ecologice și tampon pentru a asigura protecția site-ului și / sau măsuri de control eficiente.
10. Informații privind coordonarea cu statele membre vecine trebuie să fie furnizate, după caz. Informații privind consultarea Consiliului /liilor consultativ/e respectiv/e trebuie de asemenea furnizate.

3.3. Adoptarea actului delegat

Comisia are 3 luni pentru a adopta actul delegat în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva PCP împreună cu articolul 18 din PCP.

Serviciile Comisiei evaluează recomandarea comună. Procedând astfel Comisia consultă organismele științifice corespunzătoare în conformitate cu articolul 26 din PCP și este asistată, după caz, de Comitetul științific, tehnic și economic pentru Pescuit (STECF) care furnizează evaluări științifice relevante. Evaluarea STECF trebuie să fie validată în cadrul sesiunii sale plenare. Prin urmare, este important să se țină cont programul reuniunilor plenare STECF pentru transmiterea în timp util a acestei evaluări.

Dacă evaluarea serviciilor Comisiei este pozitivă, Comisia pregătește un proiect al Actului delegat și îl prezintă grupurilor de experți relevante pentru consultare, după care Actul delegat este adoptat de Comisie.

După adoptarea Actului delegat de către Comisie, există o perioadă de 2 luni de contestație pentru Parlamentul European și Consiliu, care poate fi reînnoită o singura dată. Dacă nu există nicio obiecție în acest interval de timp, Actul delegat este publicat în Jurnalul Oficial al UE și intră în vigoare. Lista recomandărilor comune transmise Comisiei și Actele delegate adoptate și publicate sunt disponibile pe site-urile web ale serviciilor Comisiei:

https://ec.europa.eu/fisheries/cfp/fishing_rules_en

http://ec.europa.eu/environment/nature/natura2000/marine/index_en.htm

ANEXĂ - DISPOZIȚII RELEVANTE

Articolul 4 alineatul (1), 11, 18 și 26 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului Uniunii Europene și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind Politica Comună de Pescuit

" *Articolul 4*

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

(8) „prin „abordare precaută a gestionării pescuitului”, astfel cum este menționată la articolul 6 din Acordul ONU privind stocurile de pește, se înțelege o abordare conform căreia absența unor informații științifice adecvate nu ar trebui să justifice decizia de a amâna sau a nu lua măsuri de gestionare pentru conservarea speciilor vizate, a speciilor asociate sau dependente, precum și a speciilor care nu sunt vizate și a mediului acestora;

(22) prin „stat membru care are un interes direct de gestionare” se înțelege un stat membru care are un interes care constă fie din posibilități de pescuit, fie dintr-o activitate de pescuit care se desfășoară în zona economică

exclusivă a statului membru în cauză sau, în Marea Mediterană, dintr-o activitate de pescuit tradițională în marea liberă;
(...)

Articolul 11

Măsuri de conservare necesare pentru respectarea obligațiilor care decurg din legislația Uniunii în domeniul mediului

(1) Statele membre sunt împuternicite să adopte măsuri de conservare care să nu afecteze navele de pescuit aparținând altor state membre și care sunt aplicabile apelor aflate sub suveranitatea sau jurisdicția acestora și care sunt necesare în scopul respectării obligațiilor care le revin în temeiul articolului 13 alineatul (4) din Directiva 2008/56/CE, al articolului 4 din Directiva 2009/147/CE, sau al articolului 6 din Directiva 92/43/CEE, cu condiția ca acele măsuri să fie compatibile cu obiectivele prevăzute la articolul 2 din prezentul regulament, să îndeplinească obiectivele legislației relevante a Uniunii pe care intenționează să le pună în aplicare și să fie cel puțin la fel de severe ca măsurile prevăzute în legislația Uniunii.

(2) În cazul în care un stat membru ('statul membru inițiator') consideră că este necesară adoptarea de măsuri în scopul respectării obligațiilor care menționate la alineatul (1) și alte state membre au un interes direct de gestionare a pescuitului care urmează să fie afectat de astfel de măsuri, Comisia, este împuternicită să adopte aceste măsuri, la cerere, prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolul 46. În acest sens, articolul 18 alineatele (1)-(4) și alineatul (6) se aplică mutatis mutandis. (3) Statul membru inițiator pune la dispoziția Comisiei și a celorlalte state membre care au un interes direct de gestionare informațiile relevante în legătură cu măsurile necesare, inclusiv motivele, dovezile științifice pe care se bazează și detaliile privind punerea în aplicare în practică și asigurarea respectării normelor. Statul membru inițiator și celelalte state membre care au un interes direct de gestionare pot prezenta o recomandare comună menționată la articolul 18 alineatul (1) în termen de șase luni de la punerea la dispoziție a unor informații suficiente. Comisia adoptă măsurile, luând în considerare orice avize științifice disponibile, în termen de trei luni de la primirea unei solicitări complete.

În cazul în care nu se ajunge la un acord al tuturor statelor membre privind o recomandare comună care să fie trimisă Comisiei în conformitate cu primul paragraf în termenul prevăzut în acel paragraf, sau în cazul în care recomandarea comună este considerată incompatibilă cu cerințele

menționate la alineatul (1), Comisia poate înainta o propunere în conformitate cu tratatul.

(4) Prin derogare de la alineatul (3), în absența unei reco mandări comune menționate la alineatul (3), în situații de urgență, Comisia adoptă măsurile. Comisia ia doar acele măsuri fără de care este pusă în pericol realizarea obiectivelor asociate cu stabilirea respectivelor măsuri de conservare, în conformitate cu directivele menționate la alineatul (1) și cu intențiile statului membru.

(5) Măsurile menționate la alineatul (4) se aplică pentru o perioadă maximă de 12 luni care poate fi prelungită cu maxim 12 luni în cazul în care condițiile prevăzute la acel alineat există în continuare.

(6) Comisia facilitează cooperarea dintre statul membru în cauză și celelalte state membre care au un interes direct de gestionare a pescuitului vizat în cadrul procesului de punere în aplicare și de asigurare a respectării măsurilor adoptate în temeiul alineatelor (2), (3) și (4).

(...)

Articolul 18

Cooperarea regională în privința măsurilor de conservare

(1) În cazul în care Comisiei i se conferă competența, inclusiv printr-un plan multianual elaborate în temeiul arti coleur 9 și 10, precum și în cazurile prevăzute la articolele 11 și 15 alineatul (6), de a adopta măsuri prin intermediul actelor delegate sau al actelor de punere în aplicare în ceea ce privește o măsură de conservare a Uniunii care se aplică unei zone geografice relevante, statele membre cu un interes direct de gestionare afectat de măsurile respective, pot conveni, într-un termen care urmează să fie prevăzut în măsura de conservare și/sau în planul multianual relevant, să transmită recomandări comune vizând îndeplinirea obiectivelor măsurilor de conservare relevante ale Uniunii, ale planurilor multianuale sau ale planurilor specifice privind obligația de debarcare. Comisia nu adoptă niciunul dintre actele delegate sau depunere în aplicare respective înainte de expirarea termenului pentru transmiterea recomandărilor comune de către statele membre.

(2) În sensul alineatului(1),statele membre cu un interes direct de gestionare afectat de măsurile menționate la alineatul (1) cooperează în ceea ce privește formularea unor recomandări comune. Acestea consultă, de asemenea, consiliul consultativ/ consiliile consultative relevant/relevante. Comisia facilitează cooperarea dintre statele membre, inclusiv, după caz, prin asigurarea posibilității de a obține un sprijin științific din partea organismelor științifice competente.

((3) În cazul în care se înaintează o recomandare comună în temeiul alineatului (1), Comisiei poate adopta respectivele măsuri prin intermediul actelor delegate sau al actelor de punere în aplicare, cu condiția ca respectiva recomandare să fie compatibilă cu măsura de conservare relevantă și/sau cu planul multianual.

(4) În cazul în care măsura de conservare se aplică unui stoc de pește specific, partajat cu țări terțe și gestionat de organizații multilaterale de pescuit sau în temeiul unor acorduri bilaterale sau multilaterale, Uniunea depune eforturi pentru a conveni cu partenerii relevanți asupra măsurilor necesare în scopul îndeplinirii obiectivelor prevăzute la articolul 2.

(5) Statele membre se asigură că recomandările comune privind măsurile de conservare care urmează să fie adoptate în temeiul alineatului (1) se bazează pe cele mai bune avize științifice disponibile și îndeplinesc toate cerințele următoare:

(a) sunt compatibile cu obiectivele prevăzute la articolul 2;

(b) sunt compatibile cu domeniul de aplicare și obiectivele măsurii de conservare relevante;

(c) sunt compatibile cu domeniul de aplicare și îndeplinesc, în mod eficace, obiectivele și țintele cuantificabile stabilite în planul multianual relevant;

(d) nu cel puțin la fel de severe ca măsurile prevăzute în legi slăbia Uniunii.

(6) Dacă nu toate statele membre reușesc să convină asupra recomandărilor comune care urmează să fie transmise Comisiei în conformitate cu alineatul (1) într-un termen stabilit sau dacă recomandările comune privind măsurile de conservare nu sunt considerate compatibile cu obiectivele și țintele cuantificabile ale măsurilor de conservare în cauză, Comisia poate înainta o propunere de măsuri corespunzătoare în conformitate cu tratatul.

(7) Pe lângă cazurile menționate la alineatul (1), statele membre cu un interes direct de gestionare a pescuitului într-o zonă delimitată geografic pot, de asemenea, elabora recomandări comune adresate Comisiei privind măsurile care urmează să fie propuse sau adoptate de aceasta.

(8) Ca metodă suplimentară sau alternativă de cooperare regională, printr-o măsură de conservare a Uniunii care se aplică unei zone geografice relevante, inclusiv un plan multianual stabilit în conformitate cu articolele 9 și 10, statele membre vor fi împuternicite să adopte, într-un termen stabilit, măsuri care aduc precizări suplimentare la măsura de conservare respectivă. Statele membre vizate cooperează strâns în vederea adoptării unor astfel de măsuri. Alineatele (2), (4) și (5) din prezentul articol se aplică mutatis mutandis. Se asociază Comisia, iar observațiile acesteia sunt luate

în considerare. Statul membru poate adopta respectivele măsuri naționale proprii numai dacă toate statele membre vizate ajung la un acord cu privire la conținutul măsurilor. În cazul în care consideră că o anumită măsură a unui stat membru nu se conformează condițiilor prevăzute în măsura de conservare rele vantă, și sub rezerva furnizării motivelor relevante, Comisia poate să solicite statului membru vizat să modifice sau să abroge respectiva măsură.

(...)

Articolul 26

Consultarea organismelor științifice

Comisia consultă organismele științifice corespunzătoare. CSTEP este consultat, după caz, cu privire la chestiuni ce țin de conservarea și gestionarea resurselor marine vii, inclusiv cu privire la considerente de natură biologică, economică, ecologică, socială și tehnică. Consultările organismelor științifice țin cont de buna gestionare a fondurilor publice, în scopul de a evita dublarea activității respectivelor organisme.

Articolul 6 din Directiva 92/43 / CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică

"Articolul 6

(1) Pentru ariile speciale de conservare, statele membre adoptă măsurile de conservare necesare, inclusiv, după caz, planuri de gestionare adecvate, speciale sau incluse în alte planuri de dezvoltare, precum și actele administrative sau clauzele contractuale adecvate în conformitate cu necesitățile ecologice ale tipurilor de habitate naturale din anexa I sau ale speciilor din anexa II prezente pe teritoriul respectivelor situri.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a evita, pe teritoriul ariilor speciale de conservare, deteriorarea habitatelor naturale și a habitatelor speciilor, precum și perturbarea speciilor pentru care au fost desemnate respectivele arii, în măsura în care perturbările respective ar putea fi relevante în sensul obiectivelor prezentei directive.

(3) Orice plan sau proiect care nu are o legătură directă cu sau nu este necesar pentru gestionarea sitului, dar care ar putea afecta în mod semnificativ aria, per se sau în combinație cu alte planuri sau proiecte,

trebuie supus unei evaluări corespunzătoare a efectelor potențiale asupra sitului, în funcție de obiectivele de conservare ale acestuia din urmă. În funcție de concluziile evaluării respective și în conformitate cu dispozițiile alineatului (4), autoritățile naționale competente aprobă planul sau proiectul doar după ce au constatat că nu are efecte negative asupra integrității sitului respectiv și, după caz, după ce au consultat opinia publică.

(4) Dacă, în ciuda unui rezultat negativ al evaluării efectelor asupra sitului și în lipsa unei soluții alternative, planul sau proiectul trebuie realizat, cu toate acestea, din motive cruciale de interes public major, inclusiv din rațiuni de ordin social sau economic, statul membru ia toate măsurile compensatorii necesare pentru a proteja coerența globală a sistemului Natura 2000. Statul membru informează Comisia cu privire la măsurile compensatorii adoptate.

În cazul în care situl respectiv adăpostește un tip de habitat natural prioritar și/sau o specie prioritară, singurele considerente care pot fi invocate sunt cele legate de sănătatea sau siguranța publică, de anumite consecințe benefice de importanță majoră pentru mediu sau, ca urmare a avizului Comisiei, de alte motive cruciale de interes public major.

Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice

" Articolul 4

(1) Speciile menționate în anexa I constituie obiectul unor măsuri speciale de conservare a habitatelor acestora pentru a li se asigura supraviețuirea și reproducerea în aria de răspândire.

În acest context, se ține seama de următoarele specii de păsări:

(a) specii pe cale de dispariție;

(b) specii vulnerabile la anumite schimbări ale habitatului lor;

(c) specii considerate rare din cauza efectivului redus al populațiilor sau a distribuției locale limitate;

(d) alte specii care necesită o atenție specială din cauza naturii specifice a habitatului lor.

Tendențele și variațiile efectivului populațiilor sunt luate în considerare ca bază pentru evaluare.

Statele membre clasifică în special cele mai adecvate teritorii, ca număr și suprafață, ca arii de protecție specială pentru conservarea acestor specii, ținând seama de condițiile de protecție din zona geografică maritimă și de uscat în care se aplică prezenta directivă.

(2) Statele membre iau măsuri similare pentru speciile migratoare care apar în mod regulat și nu sunt cuprinse în anexa I, având în vedere nevoia acestora de protecție în zona geografică maritimă și de uscat în care se aplică prezenta directivă, în ceea ce privește zonele de înmulțire, arealul de schimbare a penelor și zonele de hibernare a acestor specii, precum și punctele de popas de-a lungul rutelor lor de migrare. În acest scop, statele membre acordă o atenție specială protecției zonelor umede, în special zonelor umede de importanță inter națională.

(3) Statele membre transmit Comisiei toate informațiile relevante pentru ca aceasta să poată lua inițiativele corespunzătoare în vederea coordonării necesare pentru ca zonele menționate anterior la alineatele (1) și (2) să formeze un tot unitar care să îndeplinească cerințele de protecție pentru acele specii în zona geografică maritimă și de uscat în care se aplică prezenta directivă.

(4) Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a evita, în zonele de protecție menționate la alineatele (1) și (2), poluarea sau deteriorarea habitatelor sau orice alt efect negativ asupra păsărilor, în măsura în care acestea au relevanță în contextul obiectivelor prezentului articol. Statele membre depun eforturi pentru a evita poluarea sau deteriorarea habitatelor și în afara zonelor de protecție.

Articolul 13 alineatul (4) din Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru Strategia pentru mediul marin)

" (4) Programele de măsuri stabilite în conformitate cu prezentul articol cuprind măsuri de protecție spațială, contribuind la rețele coerente și

reprezentative de zone marine protejate, cuprinzând în mod adecvat diversitatea ecosistemelor componente, ca de exemplu zone speciale de conservare în sensul Directivei „Habitat”, zone de protecție speciale în sensul Directivei „Păsări” și zone marine protejate, astfel cum au fost convenite de Comunitate sau de statele membre interesate, în cadrul acordurilor internaționale sau regionale la care acestea sunt părți.”